

σκευασθὲν εἰς αἵθουσαν χοροῦ, ἦτο λαμ-
πρῶς φωταγωγημένον.

Θρονία καὶ ἔδραι ἦσαν παρατεταγμένα,
μεταξὺ δὲ δύο παραθύρων ἔκειτο κλειδο-
κύμβαλον.

Κάτω ἐν τῇ ὁδῷ ἐκθαμβοὶ θεαταὶ ἐ-
θαύμαζον βλέποντες τὸ ἀπροσδόκητον
τοῦτο θέαμα, τὰ παραθύρα τοῦτ' ἔστι τοῦ
Καρθαγῶν ἀκτινοβολοῦντα, καὶ ἀκούον-
τες τὰς συγχορδίας στροβίλου κρουομένου
ὑπὸ τῆς τεμοαζέλλας Φρόσως.

Προσκεκλημένοι προσήρχοντο καὶ ἔ-
κρουον τὴν θύραν μυστηριωδῶς, ὡς φοβού-
μενοι μήπως ἔχωσι λάθος. Ἀλλὰ δὲν εἶ-
χον λάθος, διότι ὁ δῆμαχος τῆς Νεβίλ-
λης ἐδέχετο τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, καὶ εἶχε
προσκεκλημένους πάσας τὰς ἐπισημότη-
τας τοῦ τόπου.

[Ἐπεται συνέχεια].

Π. Ι. ΦΕΡΜΠΟΣ.

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΛΕΚΟΚ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια].

ΛΖ

— Ἡ ἀμαξία, ποῦ μᾶς ἔφερεν, εἶνε εἰς
τὴν αὐλήν, ἀπήντησεν ὁ Πιεδούσης. Ἐ-
δανείσθηκα τὴν κάσσα καὶ τὸ ἄλογο
ποῦ τὴν τραβᾷ ἀπὸ ἑνα γνῶριμό μου, ὁ
ὁποῖος ἐνοικιάζει ἀμαξία. Ὁ Πήγασης
κάμνει τὸν ἀμαξῆ καὶ γνωρίζει καλὰ τὴν
τέχνην, διότι ὑπηρέτησε εἰς τὴν ἀπο-
σκευὴν τοῦ στρατοῦ.

— Καλὰ! πῆγαινε νὰ μὲ περιμένῃς
κάτω εἰς τὴν ἀκραν τοῦ διαδρόμου, εἶπεν
ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας.

Ὁ κλητὴρ ἀνεχώρησε δρομαῖος.

— Ποῦ θὰ ὑπάγωμεν, κύριε, ἠρώτη-
σεν ὁ Λουδοβίκος δὲ Γεντιλῆ διὰ φωνῆς
πνιγνῆρος.

— Εἰς τὴν οἰκίαν σας.

— Εἰς τὴν οἰκίαν μου! Διατί; ..

— Διότι θὰ κάμω κατ' οἶκον ἐρευναν,
καὶ ἐπειδὴ ἐπιθυμῶ τὴν ἐρευναν αὐτὴν νὰ
κάμω ἐπὶ παρουσίᾳ σας, εἶμαι ἡναγκασμέ-
νος νὰ σᾶς παραλάβω μαζὺ μου. ὦ! Ἡ-
συχάσατε! Ὅλα θὰ γείνουν εἰς τρόπον
ὥστε νὰ μὴ ἐνοχοποιηθῆτε ἐν περιπτώσει,
καθ' ἣν δυνηθῆτε νὰ δικαιολογηθῆτε ἀπὸ
τὴν σοβαρὰν κατηγορίαν, ἣ ὁποία σᾶς ἐ-
πιβαρύνει. Μὲ ἡκούσατε νὰ δίδω εἰς τὸν
κλητῆρα αὐτὸν διαταγὴν νὰ προηγηθῇ ἡ-
μῶν. Θὰ ὑπάγωμεν μαζὺ... ὡς νὰ εἰσθε ἐ-
νάγων, ἀντὶ ἔνοχος, καὶ ὅταν φθάσωμεν
εἰς τὴν οἰκίαν σας, θὰ μεταχειρισθῶ τρό-
πον, ὥστε ὁ θυρωρὸς σας νὰ μὴ ἐννοήσῃ τὸ
παρμικρόν.

— Σᾶς εἶμαι βεβαίως ὑπόχρεως διὰ
τὰς προφυλάξεις αὐτάς, εἶπεν ὁ νεανίας

μετὰ πικρίας, αἱ ὁποῖαι μοὶ φαίνονται ὀ-
λως περιτταί, ἐάν, ὅπως ὑποθέτω, ἐπι-
χειρίσετε νὰ ἐρευνήσετε τὰ πράγματά
μου... καὶ νὰ ἐξετάσετε τὰ ἔγγραφα μου...

— Αὐτὸ εἶνε ἀναπόφευκτον.

— Πρὸ πάντων δὲ ἂν μὲ φυλακίσετε
κατόπιν.

— Ἄν σᾶς φυλακίσω, θὰ τὸ προκα-
λέσετε ὑμεῖς αὐτοί. Εἰσθε ἀκόμη ἐν
καιρῷ νὰ μὴ μ' ἀφήσετε νὰ μεταχειρι-
σθῶ καταναγκαστικὰ μέτρα. Ἀπολογη-
θῆτε, ἀποδείξατέ μου τὴν ἀθωότητά
σας. Εἶμαι πρόθυμος νὰ σᾶς ἀκούσω,
καὶ ἅμα βεβαιωθῶ περὶ τῆς ἀκριθείας
τῶν καταθέσεών σας, θὰ σᾶς ἀποδώσω
τὴν ἐλευθερίαν.

— Ν' ἀποδείξω τὴν ἀθωότητά μου!
Ἀλλ' ὑμεῖς πρέπει ν' ἀποδείξετε ὅτι εἶ-
μαι ἔνοχος.

— Τίποτε δικαιοτέρον ἀπ' αὐτό, ἀκρι-
βῶς δὲ διὰ νὰ ἔχω εἰς χεῖράς μου τὴν
ἀπόδειξιν αὐτὴν, θέλω νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν
οἰκίαν σας. Ἐλθετε, κύριε.

Μετὰ τὸ λογικώτατον τοῦτο συμπέ-
ρασμα, ὁ ἀνώτερος ἀστυνομικὸς ὑπάλλη-
λος ἔθεσεν ἐντὸς τοῦ θυλακίου του τὸ
χαρτοφυλάκιον, καθόσον τὰ χαρτονομί-
σματα μετὰ τοῦ πολυκρότου εἶχε κλείσει
ἐντὸς ἐρμαρίου, ἔδειξε διὰ χειρονομίας
πρὸς τὸν κύριον δὲ Γεντιλῆ τὴν θύραν
τοῦ γραφείου καὶ ἐξῆλθε κατόπιν αὐτοῦ.

Οἱ ὑπηρέται τοῦ γραφείου εἶδον αὐ-
τοὺς διερχομένους μετ' ἀδιαφορίας ἀνθρώ-
πων εἰθισμένων νὰ βλέπωσιν ἐνίοτε πρό-
σωπα ὑψηλῆς κοινωνικῆς τάξεως νὰ
λαμβάνωσι τὸν αὐτὸν μετὰ τῶν ἐξ ἐπαγ-
γέλματος κακούργων δρόμον.

Οἱ ἐπὶ τοῦ ἰσογείου ἰστάμενοι ἐπιθεω-
ρηταὶ οὐδόλως ἐταράχθησαν, καθὼς καὶ
οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες.

Διαβάτης, ξένος εἰς τὰς συνθησίας τοῦ
σπιτιοῦ, θὰ ἐνόμιζεν ὅτι ὁ κύριος δὲ Γεν-
τιλῆ, καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὸν πρόσωπον,
ἐξήρχοντο ὅπως περιπατήσωσι χάριν ἀνα-
ψυχῆς.

Ὁ Πήγασης εἶχεν ἀναρριχηθῆ ἐπὶ τοῦ
ἐδωλίου του καὶ ὁ Πιεδούσης ἐκράτει ἤδη
ἡνεωγμένην τὴν θυρίδα τῆς ἀμαξίας, ἐπὶ
τοῦ βάθους τῆς ὁποίας ἔλαβε θέσιν ὁ
μνηστὴρ τῆς Θηρεσίας.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας ἐκάθησε
πλησίον του, ὁ δὲ Πιεδούσης ἀντικρὺ τοῦ
προϊσταμένου του, ὅστις ἔδωσε τὴν διεύ-
θυνσιν εἰς τὸν ἐξ ἀνάγκης ἀμαξηλάτην.

Ἀνεχώρησαν.

Ἡ ἀπόστασις δὲν ἦτο μακρά, καθό-
σον ὁ ἵππος ἦτο ἄριστος, εἶχε δὲ καὶ τὸν
καιρὸν ν' ἀναπαυθῇ.

Ἐρεϊδόμενος ἐπὶ τῆς ἀμαξίας, ὁ κύ-
ριος δὲ Γεντιλῆ δὲν ἐπρόφερε λέξιν κατὰ
τὸ βραχὺ τῆς ὁδοπορίας διάστημα.

Προητοίμαζεν ἄρα γὰρ τὰ μέσα τῆς
ὑπερασπίσεώς του, ἥ ἐσκέπτετο τὴν ἀνυ-
πομόνως περιμένουσιν αὐτὸν μνηστὴν
του; Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς
ἀσφαλείας οὐδόλως ἐζήτησε νὰ διατα-
ράξῃ τὰς σκέψεις του, καὶ ἔφθασαν εἰς
τὴν ὁδὸν Μόν-Θαβὼρ χωρὶς οὐδεὶς νὰ
προφέρῃ λέξιν.

Ὁ Λουδοβίκος κατῴκει εἰς τὸν πρῶ-
τον ὄροφον κομψῆς οἰκίας, ἐνδιαίτημα
δισκευασμένον μετὰ χάριτος καὶ φιλο-
καλίας. Εἶχε τέσσαρα δωμάτια, ἦτοι αἵ-
θουσαν, σπουδαστήριον, δωμάτιον ὕπνου
καὶ κομμωτήριον, ἅπαντα δὲ ταῦτα συνε-
κοινῶνουν ἰδίᾳ ἕκαστον πρὸς εὐρὺν διά-
δρομον, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἦτό τις ἡ-
ναγκασμένος νὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ ἐνὸς εἰς
τὸ ἕτερον. Δὲν ὑπῆρχεν ἐστιχτήριον, διότι
ὁ νεανίας ἔτρωγεν ἐκτὸς τῆς οἰκίας, καὶ
ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶχε καὶ θαλαμηπόλον.

Ὅθεν ἐλλείπει θαλαμηπόλου, ἠνέφξεν
ὁ ἴδιος τὴν θύραν τοῦ εἰς τοὺς δύο παρα-
κολουθώντας αὐτόν, εἰς οὓς, ἂν ἐξήρ-
τητο ἐξ αὐτοῦ, εὐχαρίστως δὲν θὰ ἐδέ-
χετο.

Ἐλαβε τὸ κηροπήγιόν του ἐκ τοῦ δω-
ματίου τοῦ θυρωροῦ, ὅστις οὐδόλως ἐξε-
πλάγη ἰδὼν τὸν μᾶλλον γενναϊδωρον τῶν
οἰκιστῶν τοῦ ἐπανερχόμενον ἐν συνοδίᾳ
δύο κυρίων.

— Κάμετε τώρα ὅ,τι θέλετε, εἶπε δει-
κνὺν εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους
τὸ σπουδαστήριον.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας ἔρριψε βλέμ-
μα ταχὺ ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης, ἐνθα με-
γάλοι τόμοι νομικῶν βιβλίων εὕρισκοντο
τοποθετημένοι πλησίον βιβλίων ἡττον
σπουδαίων, ἀλλὰ κομψότερον δεδεμένων.
Παρετήρησεν ἐπὶ τῶν ἐκ παλαιᾶς δρυὸς
φατνωμάτων ἀρχαίας εἰκόνας καὶ δύο ἢ
τρεῖς νεωτέρας μεγάλης ἀξίας.

Τὸ γραφεῖον ἦτο πλήρες δικογραφῶν,
ὧν τινες ἐφαίνοντο προσφάτως ἀναδιφι-
σθεῖσαι.

Ἦτο γραφεῖον σώφρονος νεανίου, ὃν ἡ
τοῦ ἐπαγγέλματος ἐργασία οὐδόλως ἐμ-
ποδίζει νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὰς τέχνας
καὶ εἰς τὴν φιλολογίαν. Οὕτως ἔκρινεν ὁ
ἀνώτερος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ὅστις
διὰ μόνον τὸν τύπον ἀνεδίφισεν ἔγγραφα
τινα ἐπὶ τοῦ γραφείου καὶ ἠνέφξε συρτά-
ρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων εἶδε μόνον ἀσή-
μαντα ἔγγραφα.

Ὁ κύριος δὲ Γεντιλῆ περιέμενεν ἐν στά-
σει ὑπερηφάνῳ νὰ περαιώσῃ τὰς ἀνερευνή-
σεις του, εἴτα ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὴν
αἵθουσαν.

Ἐν αὐτῇ εὕρισκοντο μόνον διβάνια, κα-
πνοσύριγγες τουρκικαὶ καὶ πανοπλῖαι κρε-
μάμεναι ἐπὶ ταπήτων ἐκ δέρματος τῆς
Κορδούης. Δὲν ὑπῆρχον ἐκεῖ ἐπιπλα κλει-
όμενα διὰ κλείθρου, οὐδὲ τράπεζαι, ἀλλὰ
σκίμποδες ἐκ ξύλου κεχρωματισμένου, ἐφ'
ὧν ἦσαν τοποθετημένα δοχεῖα καπνοῦ καὶ
μικροσκοπικὰ κύπελα καφέ.

Ὁ νεανίας εἶχεν ἐγκαθιδρυθῇ ἐπὶ τὸ
ἀσιατικώτερον.

Ὁ Πιεδούσης, τεθαμβωμένος ἐκ τῶν
νεωτερισμῶν τούτων, ἐβάδιζεν ἐπὶ τοῦ ἄ-
κρου τῶν ποδῶν του, ὅπως μὴ ρυπάνῃ τὸν
σμουρναϊκὸν τάπητα.

Ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ, ἡττον τούτου ἔκ-
πληκτος, ἔκρινεν ἐκ πρώτης ὀψεως ὅτι
ἦτο ἀνωφελὲς ν' ἀνερευνήσῃ ἐκεῖ, καὶ με-
τέβη εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου, ἐνθα τὰ
βλέμματά του ἐρρίφθησαν ἐν πρώτοις οὐχὶ
ἐπὶ τῆς μὲ κίονας κλίνης, ἥτις ἐν τούτοις

ἦτο ρυθμοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', ἀλλ' ἐπὶ μικροῦ τινος γραφείου ἐκ ροδοξύλου, ὅπερ ἐκρύπτετο ἐν τινι γωνίᾳ.

— Εὐαρεσθηθῆτε νὰ μοῦ δώσετε τὸ κλειδί αὐτοῦ τοῦ γραφείου, εἶπε χωρὶς νὰ διστάσῃ.

Ἐμάντευεν ὅτι τ' ἀπόκρυφα τοῦ νεανίου ἦσαν ἐκεῖ κεκλεισμένα.

— Ἰδού το, κύριε, εἶπε ψυχρῶς ὁ κύριος δὲ Γεντιλῆ. Ἐξετάσατε τὸ γραφεῖον αὐτό, δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἐμποδίσω. Σᾶς εἰδοποιῶ ὅμως, ὅτι δὲν περιέχει παρὰ οἰκογενειακὰ ἔγγραφα καὶ ἐπιστολὰς ἰδιαιτέρως... Ἀφοῦ βεβαιωθῆτε ὅτι οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, ἢ ὅποια σᾶς ὁδηγεῖ ἐδῶ, θὰ εὐαρεσθηθῆτε, ἐλπίζω, νὰ μοῦ ἀποδώσετε αὐτό.

— Θὰ ἐπισυναφθῶσιν εἰς τὴν δικογραφίαν, τὸ ἀπαιτεῖ ἡ ἀναπόδραστος τῆς ἀνακρίσεως ἀνάγκη, εἶπεν ὁ ἀνώτερος ἀστυνομικὸς πράκτωρ, θὰ σᾶς ἀποδοθῶσιν ὅμως... ἀργότερα. Ἀλλως τε, δὲν θέλω ἐξετάσει αὐτὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἄς ἐξακολουθήσωμεν, ἂν εὐαρεσθῆσθε.

Τὸ κομμωτήριον ἐχωρίζετο τοῦ δωματίου τῆς κλίνης διὰ παραπετάσματος πολυτελεῶς κεντημένου.

Ὁ Πιεδούσης ἀνήγειρεν αὐτὸ ὅπως διέλθῃ ὁ ἀρχηγὸς του, καὶ διὰ τῆς ἐτέρας χειρὸς ἐκράτει διπλοῦν κηροπήγιον ἀνημμένον, ὅπερ εἶχε λάβει ἐκ τοῦ γραφείου.

— Αὐτὴ εἶνε ὅλη ἡ οἰκία σας; ἠρώτησεν ὁ ἀνώτερος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ἀφοῦ δι' ἐνὸς βλέμματός, ἐπεθεώρησε τὸν εὐρὺν ἐκ μαρμαρύου λευκοῦ κιλλίβαντα, τὰς μεγάλας λεκάνας, τὰ ὑπερμεγέθη δοχεῖα ἐξ Ἀγγλικῶν φαβεντιανῶν, τὰς ἐκ κρυστάλλου βαυκάλεις, τὰς ἐξ ἐλεφαντόδοντος ψήκτρας, καὶ τὰ μυρία ὅσα συμπαρομαρτοῦντα, ἅτινα χρησιμεύουσιν εἰς τὸν καλλωπισμὸν κομποῦ νεανίου.

— Ὅλη αὐτή, ἀπήντησε ζωηρῶς ὁ κύριος δὲ Γεντιλῆ, ἐκτός ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ μαγειρεῖον, τὴν ξυλαποθήκην, τὸ ἐρμάριον εἰς τὸ ὅποιον φυλάττω τὰ ἐνδύματά μου...

— Αὐτὸ ἀρκεῖ, κύριε, καὶ ἡ ἀποστολή μου ἔληξε. Θὰ λάβω καὶ θὰ σφραγίσω ἐνώπιον ὑμῶν, τὰ ἔγγραφα σας, τὰς ἀνταποκρίσεις σας, καὶ...

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας ἐσταμάτησεν, αἰσθανθεὶς τὴν χεῖρα τοῦ Πιεδούσης ἐγγιζούσαν ἐλαφρῶς τὸν βραχίονά του. Ἐστράφη καὶ εἶδε τὸν πράκτορά του, ὅστις οὐδὲν εἶπεν, ἀλλ' ἔκαμεν ἐκφραστικὴν χειρονομίαν.

Οἱ φαῖοι ὀφθαλμοὶ του ἐδείκνυν ἐν μέρῳ τοῦ διὰ Περσικοῦ ὑφάσματος κεκαλυμμένου σανιδώματος, μεταξὺ τῆς τραπέζης καὶ τοῦ παραθύρου.

Μεταξὺ ἀνθρώπων τοῦ ἐπαγγέλματος ἡ σιωπηρὰ αὕτη διάλεκτος εἶνε ἐν μεγίστῃ χρήσει καὶ λίαν καταληπτὴ.

Ὁ ἀρχηγὸς ἀπήντησε διὰ νεύματος τῶν ὀφθαλμῶν, ὅπερ ἐσήμαινε: «Πήγαινε νὰ παρατηρήσῃς».

Ὁ κύριος δὲ Γεντιλῆ, ὠχρὸς, ἀλλὰ κύριος ἐαυτοῦ, παρίστατο εἰς τὴν ἀνταλ-

λαγὴν τῶν σιωπηρῶν νευμάτων τούτων, χωρὶς ὅμως νὰ ἐννοήσῃ τὴν σημασίαν αὐτῶν, ἣν ἐν τούτοις δὲν ἐβράδυνε νὰ μαντεύσῃ.

Ὁ Πιεδούσης, ὅστις ἦτο ἄνθρωπος μεθοδικός, ἤναψε τὰ παρὰ τὸν καθρέπτην τοῦ καλλυντηρίου τέσσαρα κηρία. Ἦθελε πρὸ πάντων νὰ φωτισθῇ καθ' ὅλοκληρίαν τὸ δωμάτιον, μετεχειρίζετο δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὸ ὅποιον ἐκράτει κηρίον.

— Εὐαρεσθηθῆτε νὰ περάσετε, εἶπεν ὁ ἀρχηγός, ὑποχωρῶν ὅπως ἀφήσῃ νὰ διέλθῃ ὁ κύριος δὲ Γεντιλῆ.

Ἡ θύρα τοῦ δωματίου δὲν ἦτο κεκλεισμένη διὰ κλειθροῦ, καὶ ὁ νεανίας ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ δραπετεύσῃ. Δὲν ἐφαίνετο ὅτι εἶχε τοιαύτην ἐπιθυμίαν, ἀλλ' ἐν τούτοις, ἡ γενομένη αὐτῷ πρότασις τὸν ἐθορύβησεν.

— Εἶνε ἀνωφελές, διότι τὸ καλλυντήριόν μου δὲν ἔχει μυστικὰ συρτάρια, εἶπε διὰ τόνου εἰρωνικοῦ.

Ἀπεφάσισεν ἐν τούτοις νὰ προχωρήσῃ, ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας ἐφρόντισε νὰ παρακολουθήσῃ ἀμέσως αὐτόν.

Ὁ Πιεδούσης εὐρίσκετο ἤδη ἐπὶ τὸ ἔργον.

Ἔθεσε τὴν χεῖρα ἐπὶ κομβίου χαλκοῦ, τεχνιέντως κεκρυμμένου ἐντὸς τῶν πτυχῶν τοῦ ἐπὶ τοῦ τοίχου περιστρώματος, καὶ πιάσας τὸ κομβίον τὸ σανιδώμα ἠνεψύχθη.

— Ἐνας κρυψῶνας! ἀνέκραξε. Τί ἄρα γε νὰ εἶνε ἐκεῖ μέσα; Ἄς μὴν εἶνε τοῦλάχιστον κανένας τρίτος σκοτωμένος, προσέθεσε χαμηλῇ τῇ φωνῇ.

ΛΗ'

— Τί ἔχετε λοιπόν, κύριε; ἠρώτησεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας, παρατηρῶν ἀσκαρδαμυκτὶ τὸν κύριον δὲ Γεντιλῆ.

Ὁ μνηστὴρ τῆς Θηρεσίας προσεπάθησεν ἴν' ἀπαντήσῃ, ἀλλ' ἡ φωνὴ του ἐξέπνευσεν εἰς τὰ χεῖλη του.

Ἐν τούτοις ὁ Πιεδούσης προεζέτεινε τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν βραχίονά του ἐντὸς τῆς κρύπτης, ἣν εἶχεν ἀποκαλύψει ἡ μετακίνησις τοῦ σανιδώματος, καὶ ὑπὸ τὴν λάμπιν τοῦ κηρίου, ὅπερ ἐκράτει, παρατήρησε τὸ ἔνδον αὐτοῦ περιέργως.

— Παράξενο πρᾶγμα... πολὺ παράξενο, εἶπεν ἀποσυρόμενος.

Ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀνεγίνωσκετο ὅτι εἶδε κατὰ τι περίεργον, ἀπροσδόκητον, δυσεξήγητον. Ὁ ἀρχηγὸς ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τὸ κηρίον, ἔνευσεν αὐτῷ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ νεανίου, καὶ ἐπλησίασεν ἵνα ἴδῃ τὸ τοσοῦτον ἐκπληξάν τὸν γηραιὸν κλητῆρα, ἂν καὶ ἦτο εἰθισμένος καὶ εἰς τὰς παραδοξότερας ἐτι ἀνακαλύψεις.

Ἡ μυστικὴ θύρα ὠδήγει ἐπὶ εἰδους διαδρόμῳ ἐσχηματισμένου διὰ κενοῦ, ἐξεπίτηδες ἀφεθέντος μεταξὺ τοῦ διὰ τοῦ Περσικοῦ ὑφάσματος ἐστρωμένου περιφράγματος καὶ τοῦ τοίχου, ὅστις διεχώριζε τὴν παρακειμένην οἰκίαν ἐκ τῆς τοῦ κυρίου δὲ Γεντιλῆ.

Ἡ κρύπτη αὕτη, μᾶλλον μακρὰ ἢ εὐρεῖα, καὶ ἐντελῶς ἐστερημένη φωτός, ἦτο διασκευασμένη ἐξ ἀρχαίων κεντημάτων ποικιλοχρῶν τῆς Φλάνδρας, ἡ δὲ στέγη ἦτο κεκαλυμμένη διὰ λεπτοῦ ἀχυροχρόου ψιάθου, ἐξ ἐκείνων, ὧν ἡ χρῆσις εἶνε τὸσον ἐξηπλωμένη εἰς τὰς διασκευασμένας χώρας.

Μόνον ἐν ἐπιπλὸν ὑπῆρχεν, ὅπερ ὅμως ἦτο ἀξίον προσοχῆς.

Ἦτο τράπεζα ἐκ ναστοῦ σινικοῦ τετράγωνος, ὡς αἱ τράπεζαι τοῦ χαρτοπαιγνίου, ἐπὶ δὲ τῆς τραπέζης ταύτης εὐρίσκετο ἐκτεθειμένη δεσμὸς παιγνιοχάρτων, τεθειμένων ἐν ἰδιαζούσῃ τάξει. Οἱ ἐρυθροὶ ρηγάδες ἦσαν συζευγμένοι μετὰ τῶν μελαινῶν δαμῶν, οἱ μέλανες ἄσοι ἐπιτεθειμένοι ἐπὶ τῶν ἐρυθρῶν βαλῆδων, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος, τοιαύτη ἀνακάλυψις οὐδὲν ἄν ἐνοχοποιεῖ τὸν οἰκοδεσπότην, καθόσον δὲν δύναται ποσῶς νὰ θεωρηθῇ ἔγκλημα τὸ ρίπτειν πασιέντας, ἀλλ' οὔτε καὶ εἶνε ἀπηγορευμένον τὸ νὰ διακόπῃ τις τὴν πασιένταν καὶ νὰ λησμονῇ ἐπὶ τῆς τραπέζης τὰ παιγνιοχάρτα.

Ὁ ἀρχηγὸς ὅμως τῆς ἀσφαλείας ἐνεθυμεῖτο θαυμασίως τὴν τράπεζαν τοῦ χαρτοπαιγνίου ἐν τῇ ἀναπαυτηρίῳ τοῦ περιπτέρου, ἔνθα εἶχε διέλθει τοσοῦτον δυσκρέστους ὥρας ἐντὸς τῆς θήκης ἐνὸς ὥρολογίου, ἐκτός δὲ τούτου, ἐκράτει καὶ ἐν τῇ θυλακίᾳ αὐτοῦ τὴν εἰκόνα τῆς δολοφονηθείσης γυναικός, ἥτις εἶχε φωτογραφηθῇ, κρατοῦσα ἐν τῇ μιᾷ χειρὶ δάμαν τῆς πίκας καὶ καμέλιαν ἐν τῇ ἐτέρᾳ.

Τὸ ἄνθος, καθὼς καὶ τὸ παιγνιοχάρτον, εὐρίσκοντο εἰς τὴν Μόργην ἐπὶ τοῦ πτώματός της.

Ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς κρύπτης, περὶ τὰ συμμετρικῶς τοποθετημένα παιγνιοχάρτα, ὑπῆρχεν ἄνθος ἀπεξηραμένον, ὅπερ ὅμως ἐκ τοῦ σχήματός του ἀνεγνωρίζετο ὅτι ἦτο καμέλια.

Αἱ παραδόξοι αὗται συμπτώσεις ἐπεβάρυνον τὴν κατηγορίαν τοῦ κυρίου δὲ Γεντιλῆ, ὁ δὲ πεπειραμένος ἀστυνομικὸς πράκτωρ, οὐδέποτε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μακροῦ σταδίου του, ἔκαμε τόσῳ προνοικίῃ ἀνακάλυψιν.

Διηρώτα μάλιστα ἐαυτὸν πῶς ὁ δυστυχὴς οὗτος νεανίας διεπράξατο τὴν ἀπρονοησίαν νὰ διατηρήσῃ τὰ τρομερὰ ταῦτα τεκμήρια τοῦ ἐγκλήματος, ὅπως διατηρῇ τις ἔργον τέχνης ἐντὸς μουσείου.

Ἡ κρύπτη ὁμοιάζε σχεδὸν πρὸς εὐκτήριον, λαμβανομένης δ' ὑπ' ὀψις τῆς εὐσεβοῦς μερίμνης, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου Λεκὸν εἶχε καταβάλει, ὅπως τακτοποιήσῃ αὐτὴν οὕτως, θὰ ἐπίστευε τις ὅτι ἤρχετο ἐνίοτε νὰ γονυπετήσῃ πρὸ τῶν λειψάνων τούτων ἀριπτάσης εὐδαιμονίας.

— Αὐτὸ εἶνε ἀπίστευτον, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός θὰ ἐλάτρευε τὴν γυναῖκα... τὸ παιγνιοχάρτον... τὸ ἄνθος... ὅλα αὐτὰ εἶνε, ἀναμφιβόλως, ἀνάμνησις ἐρω-

... καὶ τὴν ἐφόνευσε, τοῦτο εἶνε σαφέστατον ... τὴν ἐφόνευσε ἐξέπι-
τηδες, καθ' ἣν στιγμήν ἔρριπτε πασιέντοσαν,
ὅπως ἐκείνην, ἡ ὁποία εἶνε ἀπεικονισμένη
εἰς τὴν φωτογραφίαν αὐτῆς ... Ὁ ἄνθρω-
πος αὐτὸς εἶνε ἄρα γε τρελλός; Ἀγνοῶ,
στοιχηματίζω ὅμως ὅτι ὁ δικηγόρος του
θὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς τρέλλας, ἐγὼ
δὲ αὐτὸς, ἐὰν ἤμουν ἔνορκος, θὰ ἐπίστευα
ἴσως εἰς αὐτήν. ... Ναι, ἀλλὰ δὲν εἶμαι
ἐνορκος, καὶ καλῶς ἐξεταζομένου τοῦ
πράγματος, φρονῶ ὅτι ὁ κύριος δὲ Γεντιλῆ
εἶνε ἀπλῶς αἰσθηματικὸς δολοφόνος. Εἶδα
ἔως τὴν πολλοὺς ὥσάν καὶ αὐτὸν, ἀρ-
κεῖ δὲ νὰ ἔχη κανεὶς ὀλίγην φαντασίαν,
διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐννοήσῃ ὅλας τὰς
σκηνας, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν καὶ τῶν
ἰσχυρίων ἀνακαλύπτω τὰ ἔγνη.

Ἡ κυρία εἶχε τὴν μανίαν νὰ συμβου-
λεύεται τὰ παιγνιόχαρτα... διὰ νὰ μάθῃ,
λόγου χάριν, ἂν θὰ ὑπανδρεύετο τὸν ἐρα-
στὴν της ... μίαν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁ-
ποίαν ἐμελλε ν' ἀποχωρισθοῦν ... ὑποθέτω
ὅτι ὁ Γεντιλῆ ἐγνώριζεν αὐτήν εἰς τὴν
Ἀγγλίαν, καὶ ὅτι μίαν ἡμέραν προσε-
κλήθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Γαλλίαν ...
Τὴν ἡμέραν ἐκείνην θὰ ἔρριψε τὴν πασι-
έντοσαν, ἡ ὁποία θὰ ἐπέτυχεν. ... ὁ ἐρα-
στὴς θὰ ὠρκίσθη νὰ διατηρήσῃ τὰ παι-
γνιόχαρτα, τὰ ὁποῖα προεμάντευσαν τὴν
εὐδαιμονίαν των ... Ἰδοὺ αὐτὰ ... εἰς τὴν
τράπεζαν αὐτὴν ... ἀπορῶ πῶς δὲν τὰ
ἐσκέπασε καὶ μὲ γυαλιά... Ἀργότερα, αὐτὴ
ἦλθεν εἰς Παρισίους, καὶ διὰ νὰ ἀναζωο-
γονήσῃ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ νέου, ἐφωτο-
γραφήθη μὲ ὅσα εἶχον σχέσιν μὲ τὸν τρυ-
φερόν ἀποχωρισμόν της. Ἐγραψεν ἀπο-
κάτω ἀπὸ τὴν εἰκόνα «Μὴ μὲ λησμονεῖς»
... ἀγγλιστί ... καὶ τοῦ τὴν ἔστειλεν ...
Αὐτὸ θὰ συνέβη, ἀκριβέστατα. Πρὶν ὁ
Πιεδούσης τρέξῃ εἰς Βουλώνην ὑπῆγεν εἰς
τὸν φωτογράφον, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπεν ὅτι
ἡ κυρία εἶχεν ὑπάγει μόνη, ὅτι δὲν ἠθέ-
λησε παρὰ ἓν μόνον ἀντίτυπον, καὶ ὅτι
ἀπαίτησε νὰ καταστρέψῃ τὴν πλάκα.

Ἰδοὺ τὸ μυθιστόρημά μου, κατὰ τὰ
δύο τρίτα ... ναι, ἀλλὰ ἡ λύσις; Μπα! ἡ
λύσις εἶνε πρόχειρος. Ὁ Γεντιλῆ, ἀφοῦ ἐ-
πανεῖδε τὴν γυναῖκα, μανθάνει ὅτι τὸν
ἀπατᾷ ... καὶ θέλει νὰ ἐκδικηθῇ ... Προε-
τοιμάζει τὸ σχέδιόν του ... μίαν ἐσπέραν
φθάνει ἐξ ἀπροόπτου εἰς τὴν οἰκίαν της...
εὐρίσκει τὸν ἀντεραστὴν του νὰ δειπνᾷ
ἐκεῖ καὶ τὸν φονεύει μὲ ἓν κτύπημα εἰς
τὴν κεφαλὴν ... Προχωρεῖ εἰς τὸ ἀναπαυ-
τήριον, καὶ ἐκεῖ εὐρίσκει τὴν κυρίαν, ἡ
ὁποία ἔρριπτε πασιέντοσαν ... δι' ἄλλον ...
τὴν κτυπᾷ μὲ τὸ μαχαίρι καὶ καρφώνει
ἐπάνω εἰς τὴν καρδίαν της τὴν δάμαν τῆς
πίκας ... παιγνιόχαρτον, τὸ ὁποῖον, κατὰ
τοὺς πρώτους ἑρωτάς των, θὰ εἶχε δι' αὐ-
τοὺς ἰδιαιτέρων σημασίαν ... ἦτο τὸ παι-
γνιόχαρτον τῆς εὐδαιμονίας ...

Ἀφ' ὧν ἐμπνευσθεὶς ὑπὸ τινος ἰδέας ὁ
ἀστυνομικὸς πράκτωρ ἔκυψεν ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης καὶ ἤρchiσε νὰ ἐξετάζῃ μετὰ προ-
σοχῆς τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐκτεθειμένην δεσμί-
δα τῶν παιγνιόχартων, ἐκ τῆς ὁποίας πα-
ρετήρησεν ὅτι ἔλλειπεν ἡ δάμα τῆς πίκας.

Κατὰ τοὺς κανόνες τῆς πασιέντας ταύ-
της, εἰς ἣν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας εἶ-
χεν ἐνίοτε ἐνασχοληθῇ, ἡ ἐν λόγῳ δάμα
ἔπρεπε νὰ συζευχθῇ μετὰ τοῦ ρήγα τῆς
κούπας, ὁ δὲ ρήγας τῆς κούπας ἔμενε χῆ-
ρος. Τοῦτο ἔρει.

Ὁ ἀρχηγὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὸ κομωτή-
ριον, ἐπανάφερεν εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ τὸ
κινητὸν σινδῶμα, παρέδωκε τὸ κηρίον
εἰς τὸν Πιεδούσην καὶ εἶπεν ἀπλῶς:

— Εἶδα ὅ,τι ἤθελα νὰ ἴδω. Ἄς ἀνα-
χωρήσωμεν.

— Καὶ ἀπὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶδατε,
κύριε, εἶπεν ὁ κύριος δὲ Γεντιλῆ, πιστεύω
ὅτι δὲν θὰ μὲ νομίζετε ἔνοχον... πιστεύω,
ὅτι δὲν θὰ δώσετε σημασίαν εἰς ὑποτιθέ-
μενα τεκμήρια, τὰ ὁποῖα κανεὶς δὲν θὰ τὰ
θεωρήσῃ σπουδαῖα.

— Δὲν εἶνε ἀκόμη ὥρα διὰ νὰ συζη-
τήσωμεν τὴν ἄξιαν των. Ὁ ἀνακριτὴς ὁ-
φεῖλει νὰ τὰ ἐκτιμήσῃ, ἀπήντησεν ὁ ἀ-
νώτερος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.

— Λοιπόν, ἀναλαμβάνετε τὴν εὐθύνην
νὰ μὲ προσωποκρατήσετε, νὰ μὲ ἀτιμάσε-
τε ... διότι εἰς τὴν θέσιν μου προσωπο-
κράτησις, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι αὐρίον θὰ
μείνω ἐλεύθερος, σημαίνει ἀτίμωσιν... καὶ
ὁμῆς καμμίαν ἄλλην ἔνδειξιν δὲν ἔχετε
ἐναντίον μου, παρὰ μόνον ὅτι εὐρέθη ἡ
φωτογραφία εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν μου
καὶ δὲν ἤξεύρω καὶ τί ἄλλα σημεῖα ἀκό-
μη, τὰ ὁποῖα εὐχαριστεῖσθε νὰ συνδυάζε-
τε, μεταξύ ...

— Ἀρκεῖ! εἶπεν ἐπιτακτικῶς ὁ ἀρχη-
γὸς τῆς ἀσφαλείας. Λησμονεῖτε ὅτι προσ-
εφέρατε εἰς τὸν κλητῆρα, ὁ ὁποῖος σὰς
ὠδήγει εἰς τὴν ἀστυνομίαν, εἴκοσι χιλιά-
δες φράγκων διὰ νὰ σὰς ἀφήσῃ νὰ δρα-
πετεύσετε. Λησμονεῖτε ἐπίσης ὅτι κατό-
πιν ἐπεχειρήσατε νὰ τὸν φονεύσετε, ἔπειτα
ν' αὐτοκτονήσετε. Φρονῶ ὅτι δὲν φέρεται
κανεὶς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅταν εἶνε
ἀθῶος.

— Ἐχασα τὸ λογικόν, καί ...

— Σὰς παρακαλῶ, μὴ περιττολογίαις.
Πρὸ δύο ὥρων εὐρίσκεσθε ὑπὸ κράτησιν.
Δὲν σὰς τὸ εἶπα, διότι ἤλπιζα ὅτι θὰ ἠ-
θέλατε ὁμολογήσει τὸ ἔγκλημά σας. Τώρα
δὲν ἔχω πλέον τίποτε νὰ σὰς ἐρωτήσω,
καὶ ὁμῆς τίποτε νὰ μοῦ εἰπῆτε. Ἀνήκετε
εἰς τὴν ἰδικαιοσύνην. Ἐμπρός!

Ὁ κύριος δὲ Γεντιλῆ ἐδέχθη μετὰ πολ-
λοῦ θάρρους τὸ τρομερὸν τοῦτο κτύπημα.

Μετέβη χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν εἰς τὸ
δωμάτιον τοῦ ὕπνου καὶ παρέστη ἀταρά-
χος εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς
ἀσφαλείας, ὅστις ἠνέφεξε τὸ γραφεῖον, ἔ-
λαβεν ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ ἐπιστολάς, καὶ
ἔκαμε δέμα, ὅπερ ἐσφράγισε δι' ἰσπανικοῦ
κηροῦ.

— Ποῦ σκέπτεσθε νὰ μὲ στείλετε; ἡ-
ρώτησε ψυχρῶς ὁ νεανίας, ὅταν ἡ ἀνερέυ-
νησις ἐπερατώθη.

— Εἰς τὸ κρατητήριον τῆς ἀστυνο-
μίας. Αὐρίον θὰ σὰς ἀνακρίνῃ ὁ κύριος ἀ-
νακριτὴς, καὶ συνεπεία τῆς ἀνακρίσεως
αὐτῆς ἴσως μετακομισθῆτε εἰς Μαζάς.

— Ἦμπορῶ νὰ πληροφορήσω κανένα
ὅτι εὐρίσκομαι ὑπὸ κράτησιν;

— Ἄν σκοπεύετε νὰ πληροφορήσετε
τὰ πρόσωπα τῆς οἰκίας, εἰς τὴν ὁποίαν
ἐπεράσατε τὴν ἐσπέραν, δὲν ἠμπορῶ ν' ἀ-
ναλάβω τὴν εὐθύνην νὰ σὰς ἐπιτρέψω νὰ
γράψετε εἰς αὐτὰ.

— Δὲν πρόκειται περὶ αὐτῶν. Ἐπε-
θύμουν νὰ εἰδοποιήσω τὸν πατέρα μου δι'
ὅ,τι μοῦ συμβαίνει.

— Θὰ στείλω νὰ τὸν εἰδοποιήσω αὐ-
ρίον τὸ πρῶν. Ποῦ κατοικεῖ;

— Κρηπὶς Κοντῆ, σαράντα ἐννέα.

— Κρηπὶς Κοντῆ, σαράντα ἐννέα! ἐπ-
ανέλαβεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας, οὐ-
τινος τὸ πρόσωπον ἐμαρτύρει προφανῆ
σημεῖα ἐκπλήξεως. Καὶ ὀνομάζεται κύριος
δὲ Γεντιλῆ;

— Λεκὸν δὲ Γεντιλῆ.

Εἰς τὴν ἀπάντησιν ταύτην ὅχι μό-
νον ὁ ἀρχηγὸς ἐξεπλάγη, ἀλλὰ καὶ ὁ
Πιεδούσης ἀνεσκίρτησε καὶ ἔμεινεν ἀναυ-
δος.

— Πῶς! εἴθε ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου Λε-
κὸν, ἀρχαίου ἐμποροῦ! ἐπανεῖλαβεν ὁ ἀρ-
χηγὸς, τοῦ κυρίου Λεκὸν δὲ Γεντιλῆ, ὁ
ὁποῖος πρὸ δεκαετίας κατοικεῖ εἰς τὴν οἰ-
κίαν, τὴν ὁποίαν λέγετε;

— Μάλιστα, κύριε.

— Ὁ πατήρ σας εἶνε ἄνθρωπος δικαίως
ὑποληπτόμενος, ἐπανεῖλαβε μετὰ τινα σι-
ωπὴν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας. Τὸν γνω-
ρίζω καὶ σὰς ὑπόσχομαι νὰ ὑπάγω ὁ ἴδιος
αὐρίον πολὺ ἐνωρὶς νὰ τὸν πληροφορήσω
διὰ τὰ διατρέξαντα. Δυστυχῶς αὐτὸ
μόνον δύναμαι νὰ πράξω δι' ὁμῆς, προσ-
έθεσε δείξας τὴν θύραν εἰς τὸν δεσμώ-
την.

Ὁ Λουδοβίκος Λεκὸν διέβη πρῶτος,
ἐπὶ δὲ τῆς κλίμακος, ὁ ἀρχηγὸς εἰλικρι-
νῶς συγκεκινημένος, εἶπεν εἰς τὸ οὖς τοῦ
πράκτορός του:

— Νὰ τὸ πεπωμένον! Ὁ γέρονς Λε-
κὸν θ' ἀποθάνῃ ὁ δυστυχὴς ἀπὸ τὴν λύ-
πην. Καὶ ἐγὼ, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐπρότεινα νὰ
ἐπιφορτισθῇ τὴν καταδίωξιν τῆς ὑποθέ-
σεως... καὶ ὁ ὁποῖος ἀπήντησα αὐτὸν μαζὺ
μὲ τὸν υἱόν του εἰς τὴν Νέαν Γέφυραν,
τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου τοῦ βωθοῦ...
Καλὰ ἐσυλλογίζομαι ὅτι κάπου εἶδον αὐ-
τὴν τὴν μορφήν, ὅταν αὐτὸς ὁ βρωμερὸς
υἱὸς ἐμβῆκε εἰς τὸ γραφεῖόν μου... Καὶ
ὅταν ἔμαθα ὅτι ὀνομάζεται δὲ Γεντιλῆ ἔ-
πρεπε νὰ τὸ καταλάβω. Δὲν ἤλπιζα ὅμως
ποτέ ὅτι ἦτο τόσῳ στενῶς συνδεδεμένος
μὲ τὸν ἀγαθὸν Λεκὸν. Διάβολε! Νὰ μία
τελευταία ἀνακάλυψις, ἡ ὁποία κατα-
στρέφει ὅλην τὴν χαρὰν μου.

— Καὶ ἐγὼ, ἀρχηγέ, δὲν εἶμαι πλού-
σιος, ἀλλὰ ὅταν συλλογίζομαι πῶς ἐγὼ
ἔγινα ἡ αἰτία καὶ ἀφορμὴ νὰ τελειώσῃ ὁ
κύριος Λεκὸν ἀπὸ τὴν λύπην του, ἔδινα
ὅλαις μου ταῖς ἀμοιβαῖς καὶ τοὺς προβι-
βασμούς διὰ νὰ μὴν πῆγαινα σήμερα εἰς
τὴν Μόργα.

— Τί τὰ θέλεις; αὐτὰ ἔχει αὐτὸ τὸ
ἐπάγγελμα. Αὐρίον ἴσως θὰ χρειασθῇ ν'
ἀντιπαραστήσῃ τὸν βωθὸν μὲ τὸν νέον
αὐτόν, καὶ πολὺ φοβοῦμαι ὅτι ἡ ἀντιπα-
ράστασις θὰ στείλῃ εἰς τὴν λαίμητόμον
τὸν υἱόν τοῦ ἀρχαίου φίλου μου.

ΛΘ'

Ἡ ἡμέρα υπέρωσεν ἤδη, ώραία χειμερινή ἡμέρα ἐξ ἐκείνων, ἃς ὁ Θεὸς δωρεῖται ἐνίοτε εἰς τοὺς Παρισινοὺς ἐν μέσῳ μηνὶ Ἰανουαρίῳ.

Εἰς παρομοίας ἡμέρας αἱ ὁδοὶ εἶνε ὡς εἰ ἦτο ἡμέρα ἑορτῆς.

Ἐκεῖνοι, οὗς τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ἐξαναγκάζει νὰ περιφέρωνται ἀνὰ τὴν πόλιν, χαίρουσι διότι ἀναπνέουσι θερμὴν ἀτμοσφαῖραν καὶ δὲν κολυμβῶσιν ἐντὸς τοῦ βορβόρου.

Οἱ πλούσιοι, ἐγκαταλείποντες τὸ πῦρ τῆς ἐστίας αὐτῶν, ὀδεύουσι πρὸς τὰ Ἡλύσια Πεδία, ἵνα ἴδωσιν ἂν προχωρῇ ἡ ἀνοιξίς, καὶ ἵν' ἀποκτήσωσιν ὄρεξιν.

Αἱ κομψαὶ κυραὶ τρέχουσι, σφυρηλατοῦσαι διὰ τῆς ὑψηλῆς πτέρνας τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν τὰ ἐστεγνωμένα πεζοδρόμια, διέρχονται δὲ τὰς ὥρας των παρατηροῦσαι διὰ τῶν ὑελωτῶν τῶν καταστημάτων.

Ἡ χαρὰ διαχέεται ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ.

Τῆς χαρᾶς ταύτης συμμεθεῖξεν ἀφθόνως καὶ ὁ γέρων Λεκὸκ. Εἶχεν ἐγερθῇ, κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἅμα τῇ πρωΐᾳ, καὶ εἶχεν ἤδη περάνει τὸν καλλωπισμὸν του, ἀφοῦ ἔκειρε τὸν πώγωνά, ἐργασίαν εἰς τὴν κατέτριβε μίαν ὥραν καθ' ἑκάστην, διότι ἐπεμελεῖτο πολὺ τὸν ἑαυτὸν του.

Ἡ νέφεξ τὸ παράθυρον καὶ ἤρχισε νὰ παρατηρῇ διὰ μυριοστὴν φορὰν τὸ ἐπὶ τῆς κρηπίδος τοῦ Κοντῆ ἐπεκτεινόμενον θαυμάσιον πανόραμα. Ἀντικρὺ, ὁ Σηκουάνας ζωογονούμενος ὑπὸ τῆς ἀεναίου κινήσεως τῶν ἀνερχομένων καὶ κατερχομένων πλοίων, καὶ τὸ Λοῦβρον διαλάμψον ἐκ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀντανακλωμένου ἡλιακοῦ φωτός.

Πρὸς τ' ἀριστερά, αἱ μεγάλαὶ καστάνειαι τοῦ παροχθίου ἀνδέρου, ἐρυθραίνουσαι ἤδη ἐκ τῶν πρώτων ἀκτίων τοῦ ἡλίου, ἐπανερχομένου ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ δρομολογίου του.

Πρὸς τὰ δεξιὰ, ἡ ἀρχαία πόλις, ἀνακαινισθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐργατῶν, μὲ τὰς νέας οἰκοδομὰς αὐτῆς, τοῦ ἐπιχρύσου τόξου της, ὅπερ ἀνέρχεται πρὸς τὰ ὕψη, καὶ μὲ τοὺς δύο ὑπερμεγέθεις πύργους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Παναγίας, οἵτινες φαίνονται ὡς εἰ ἐπισκοπῶσι τὰς στέγας τοῦ καταστήματος τῆς Ἀστυνομίας.

Πρὸ ἐνὸς ἔτους τὰ πάντα εὐδοκίμουν διὰ τὸν ἀγαθὸν κύριον Λεκὸκ.

Αἱ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀνησυχίαι εἶχον διασκεδασθῇ, οἱ δὲ προσεχεῖς γάμοι τοῦ λατρευτοῦ τούτου υἱοῦ ἐπλήρουν ἀπάσας τὰς εὐχὰς αὐτοῦ.

Ὁ Λουδοβίκος ἔμελλε νὰ νυμφευθῇ νέαν πλουσίαν, θελακτικὴν, καὶ τὴν νεάνιδα ταύτην ἡγάπα μετὰ πάθος.

Ὁ πατὴρ του, ὅστις ἐγνώριζεν αὐτὸν κατὰ βάθος, ἔχαιρεν ὅτι ἐπέτυχε κατὰ τὴν ἐκλογὴν του, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ὁ παραδόξος οὗτος νεανίας δὲν θὰ ἐθυσίαζε τὸν ἑρωτὰ εἰς χρηματικὰ ζητήματα, καὶ ὅτι ἦτο ἱκανὸς νὰ ἐρασθῇ, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρμόζον αὐτῷ.

Ὁ κύριος Λεκὸκ ἐνεθυμεῖτο ἔτι τὰς νεανικὰς τρέλλας τοῦ Λουδοβίκου ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, δὲν ἐφοβεῖτο ὁμῶς πλέον ὅτι ἤθελον ἐπαναληφθῇ καὶ ἐν Γαλλίᾳ.

Ἡ καρδιά του ἦτο κατειλημένη, καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου εἶχεν ὀρισθῇ.

Ἡ γόραξον τὰ γαμήλια δῶρα, ἅτινα ἐστοίχιζον πολὺ ἀκριβὰ εἰς τὸν ἀγαθὸν γέροντα. Τὴν προτεραιάν εἶχε δώσει πέντε χιλιάδες φράγκων δι' ἀγορὰν ψελλίων, καὶ δὲν ἐπρόφθανε νὰ ἐξοφλῇ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐμπόρων.

Ἐν τούτοις δὲν ἐλυπεῖτο ποσῶς διὰ τὰ χρήματά του, οὐδέποτε δ' ὑπῆρξε φιλόδοτος τῆς πρωΐας ἐκείνης, ἐπακουμβῶν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου.

Ἐσκέπτετο νὰ πορευθῇ ἐξ ἀπροόπτου καὶ καταλάβῃ τὸν υἱόν του, τῷ προτείνει δὲ νὰ περιέλθωσιν ὁμοῦ τοὺς διαφόρους προμηθευτάς.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ Λουδοβίκος ἦτο ἐλεύθερος ἐκ τῆς ἐργασίας του. Εἶχε λάβει ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τοῦ γραφείου του, καὶ δὲν ἦτο βέβαιον ἂν ἔμελλε νὰ ἐπανεέλθῃ ποτὲ πλέον, διότι τὸ ταξίδιον τοῦ γάμου εἶχεν ἀποφασισθῇ, ἡ δὲ δεσποινὶς Λεκὸντ ἐλαχίστην ἀρέσκειαν ἐδείκνυε πρὸς τὸ συμβολαιογραφικὸν ἐπάγγελμα.

— Καὶ ὅταν συλλογίζωμαι ὅτι εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἐφαντάζοντο ὅτι θὰ ἐπανελάμβανα τὸ ἔργον μου διὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσω, ἐψιθύρισε παρατηρῶν περιφρονητικῶς τὰ καταστήματα τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ τῆς κρηπίδος τῶν χρυσοχόων. Ἀγνοοῦν φαίνεται τὰς ἡδονὰς τῆς πατρότητος... καὶ τῆς ἀλυσίας. Ἐγὼ ὁμῶς, ὁ ὅποιος μετ' ὀλίγον νυμφεύω τὸν Λουδοβίκον, ν' ἀναμιχθῶ ἐκ νέου εἰς αὐτὸν τὸν θόρυβον... Ἄ! ὄχι! Παρήλθεν ὁ καιρὸς ἐκεῖνος... ὁ καιρὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον μὲ ὠνόμαζον: γέροντα ἐκκαθαριστήν... Τώρα δὲν μὲ εὐχαριστεῖ καθόλου τὸ ἐπάγγελμα... Οἱ κύριοι κακοῦργοι ἤμποροῦν νὰ δολοφονοῦν ὅσον τοὺς ἀρέσει τὰς γυναῖκας, καὶ νὰ καρφῶνουν μάλιστα καὶ παιγνιόχαρτα ἐπάνω εἰς τὸ στήθος των... δὲν θὰ τρέξω ὁμῶς βέβαια ἐγὼ κατόπιν των.

Ὁ γέρων Λεκὸκ ἐκαυχᾶτο ἴσως ὀλίγον, διαβεβαιῶν ὅτι ἦτο ὅλως ἀδιάφορος πρὸς τὰ δικαστικὰ ζητήματα, διότι μετὰ τινὰ στιγμὴν ἐπανελάβε καθ' ἑαυτὸν:

— Ἐν τούτοις ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ εἶνε ἐνδιαφέρουσα... Ἐὰν ἦμουν νέος, καὶ δὲν εἶχα καὶ τὸν Λουδοβίκον, θὰ ἀνελάμβανα μὲ πάθος αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν...

Πρὸ πάντων αὐτὸς ὁ βωβός... ὁ ὅποιος κρατεῖ τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος, τὴν ὁποίαν ὁμῶς δὲν ἤμπορεῖ νὰ φανερώσῃ, διότι δὲν ἤμπορεῖ νὰ ὁμιλήσῃ. Τί ἄρα γε νὰ ἔκαμν ἕως τῶρα εἰς τὴν ἀστυνομίαν; Ἀνοησίας βέβαια. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας, τὸν ὁποῖον ἀπῆντησεν χθὲς εἰς τὸ Κερκαμεικόν, μοῦ ὡμολόγησεν ὅτι δὲν εἶχον προχωρήσει διόλου. Πικραπονεῖται ὅτι ὁ Τολβιάκ εἶνε ἀδρανής, καὶ λυποῦμαι ὅτι τοῦ τὸν ἐσύστησα, αὐτὸν τὸν Τολβιάκ. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶνε κενόδο-

ξος, καὶ κάμνει περισσότερον θόρυβον ἀπὸ ἐργασίαν. Ἐξ ἄλλου, φρονῶ, ὅτι δὲν εἶνε καὶ τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης. Ἀνακινεῖ ἐργασίας ἐκτὸς τῆς ἀστυνομίας. Αὐτὸ ἴσως εἶνε καλὸν διὰ τὴν Ἀγγλίαν, εἶνε ὁμῶς πολὺ κακὸν διὰ τὴν Γαλλίαν. Εἶνε εὐτύχημα ὅτι τοῦ ἔδωσαν καὶ βοηθὸν τὸν Πιεδοῦσην, ὁ ὁποῖος εἶνε τίμιος ἄνθρωπος, ἔχει κρίσιν καὶ διορατικόν... ἂν καὶ ἀπατάται εὐκόλως.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῶν σκέψεων του εὐρίσκετο ὁ κύριος Λεκὸκ, καὶ ἠτοιμάζετο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ παράθυρόν του, ὅτε ἅμαξά κομψοῦ ἐξωτερικοῦ ἔστη πρὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας του.

Ἄμαξά ἀριστοκρατικὴ, κατὰ τοιαύτην πρωϊνὴν ὥραν, ἐπὶ τῆς κρηπίδος Κοντῆ, εἶνε πρᾶγμα ἔκτακτον, ὁ δὲ ἀρχαῖος ἀνιχνευτής, ἐκ συνηθείας, ἤθελε νὰ γνωρίζῃ τὰ πάντα.

Ἐκυψεν ἵνα ἴδῃ τίς ἤρχετο μὲ τὴν μεγαλοπρεπεῖ ἐκείνην ἅμαξαν νὰ ἐπισκεφθῇ τινὰ τῶν οἰκιστῶν οἰκίας κατοικοῦμένης ὑπὸ ἀπλῶν ἀστῶν.

Δύο κυραὶ ἐξῆλθον τῆς ἅμαξας καὶ εἰσῆλθον ἐν σπουδῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ.

— Περίεργον, ἐψιθύρισε ὁ ἀγαθὸς γέρων, θὰ ὠρκεζόμην ὅτι εἶνε ἡ κυρία Λεκὸντ μὲ τὴν θυγατέρα της... ἀλλὰ βέβαια ἀπατώμαι... διὰ νὰ ἔλθουν ἐδῶ εἰς τὰς ὁκτῶ τὸ πρωί, θὰ ἐξυπνήκων πρὶν ἐξημερῶσιν... ἐν τούτοις ἡ ἅμαξά αὐτὴ εἶνε ἰδικὴ των... ἀναγνωρίζω τώρα τὸν ἅμαξαν. Ὡ! ὦ! προσέθεσε κλείων τὸ παράθυρον, μήπως ἐφανερώθησαν δυσκολαί;... Μήπως ἡ κυρία Λεκὸντ ἔρχεται νὰ μὲ ἴδῃ διὰ ν' ἀναλάβῃ τὸν λόγον της; Ἄλλ' ὄχι, αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον... εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δὲν θὰ εἶχε μαζύ της τὴν Θηρεσίαν.

Ὁ κῶδων ἐσήμανεν, ὁ δὲ κύριος Λεκὸκ, σπεύδων ἵνα μάθῃ τί ἐπεθύμουν παρ' αὐτοῦ αἱ κυραὶ αὗται, κατήλθε καὶ ἠνέφξεν ὁ ἴδιος. Οὕτως, εὐρέθη ἀντιμέτωπος τῆς μητρὸς καὶ τῆς θυγατρὸς, ἥτις τῷ εἶπε πάραυτα:

— Ὁ Λουδοβίκος εἶνε ἐδῶ, δὲν εἶνε ἀληθές;

— Ὁ Λουδοβίκος! ὄχι, δεσποινίς, δὲν τὸν εἶδα ἀπὸ χθὲς τὸ πρωί. Λάθετε λοιπὸν τὸν κόπον νὰ εἰσέλθετε, κυρία.

— Δὲν τὸν εἶδατε; ἐπανελάβε ἡ Θηρεσία. Ἄ! θ' ἀποθάνω!

— Ν' ἀποθάνετε! τί σημαίνει;... τί ἔχετε, πρὸς Θεοῦ, δεσποινίς; Μὲ τρομάζετε!

— Ἄ! κύριε, εἶπεν ἡ κυρία Λεκὸντ εἰσερχομένη, ἐὰν ἐρχώμεθα εἰς τοιαύτην ὥραν, εἶνε ἀπόδειξις ὅτι σπουδαῖα αἵτια...

— Ἐλθετε, κυραὶ, σὰς παρακαλῶ, εἶπεν ὁ γέρων Λεκὸκ κλείων τὴν θύραν καὶ ὠθῶν ἡρέμα αὐτὰς πρὸς μικρὰν αἵθουσαν, ἐν ᾗ ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἐστίᾳ πῦρ.

[Ἐπείτα συνέχεια]. Χ. ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ